

Zuster Gertrude Vlaar

Zij bereisde de continenten en bezong de aarde. Schreef gaandeweg over ontmoetingen, momenten, mensen, dieren, het leven. Een zoektocht "naar taal van zonnestralen, brekend op een diamant, en van zuiver stromend water, aan de bron verwant."

Gertrude Vlaar was medische missiezuster in Afrika en Nederland

Zo begint een webpagina, waarin het leven en werk van onze Gertrud Vlaar wordt beschreven en bezongen. Gertrud die met ons haar leven deelde, vooral haar verwondering en geraakt zijn, door leven, natuur, Aarde. "Van de Aarde wil ik getuigen" is de titel van een van haar gedichtenbundels. Van de Aarde was ze en in die verbinding met de Aarde vond ze de bron van alles, werd ze aangeraakt door de liefde van God en het Goddelijke. Ze groeide op een boerderij op en je moest haar zoeken langs de sloten en in de wei. Daar zocht ze naar de taal, van wat zich niet laat uitdrukken. Maar ook in alle gebeurtenissen van het dagelijkse leven en in de grootsheid van de kosmos.

Ze werd geboren in 1926 en liet zich aanspreken door de nood van onze tijd. Ze trad toe tot onze gemeenschap na de oorlog.

Als ik de indrukwekkende rij van opleidingen en werkervaring zie, dan heeft ze serieus gezocht om zich in te zetten. Ze werd verpleegster en huishoudkundige en was in Z. Afrika, in het grote ziekenhuis van de goudmijnen. Het moet een grote uitdaging geweest voor haar.. Hoe breng je het samen: de inzet en toewijding en de stille ingekeerdheid van het hart dat "zag" en groeide in verwondering.

Ze is haar weg gegaan, steeds achter de schoonheid aan, geboeid door het zoeken naar woorden, voor wat ze altijd al wist. Ze was een wijze vrouw die het lied van haar ziel vertolkte in woord en gebaar.

Als ik nadenk over haar leven heeft ze zo haar helende gaven in gezet, in zorg in de huizen waar ze werkte. Zo raakte ze de ander en bezong ze de kleinste dingen die zo oneindig groot waren in haar beleving.

Naarmate ze ouder werd genoot ze van leven in de verbondenheid van een gemeenschap. " Waar de stilte toeneemt wordt eenheid geschapen en ontwaakt de ziel", zegt ze in een van haar gedichten.

Ze bereisde de continenten (vooral Afrika) en bezong de aarde. In haar gedichten. Ze was in Kenya, kwam terug naar Nederland en zorgde voor de oudere mens.

Lieve Gertrude, vrij mensenkind.. We zullen je niet vergeten. Zovelen heb je geraakt met de zuivere muziek van je heldere ziel. Je indringende blik zag ver en diep en daarin lag de gift van jou deel aan ons helend charisma.

Het woord in jou tot stem gebracht, gaf je een naam en een bestaan. Zo werd je je diepste grond indachtig en was je meer en meer deel van het geheel. Daarin beschrijf je je spirituele groeiweg.

Toen kwam de morgen dat alles voltooid werd.. we laten je gaan in verwondering en dankbaarheid.

Dank lieve Gertrud om wie jij bent geworden, zo één van ons voor altijd.

Rust zacht .